

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-2 У 8152/14
Дана 09.10.2014.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, Олге Петровић и Душанке Марјановић, чланова већа, са судским саветником Биљаном Стојановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Привредног друштва за „В. В.“ а.д. из В. Б.,, кога по пуномоћју заступају И. Д., С. Б., А. С., Д. К., Д. М., М. М., М. С. М., А. П., А. М., С. Ра., А. Ј., А. Ј. и П. М., адвокати из Б., против тужене Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки Београд, Немањина 22-26, ради поништаја решења број од 08.05.2014.године, са заинтересованим лицем „К. М.“ а.д. из А.,, у предмету јавних набавки, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа, одржаној дана 09.10.2014.године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова спора.

Образложење

Оспореним решењем усвојен је захтев за заштиту права подносиоца „К. М.“ а.д. А. и делимично поништен отворени поступак јавне набавке добара-куповина газираних и негазираних вода, ЈН бр. наручиоца Република Србија, Управа за заједничке послове републичких органа, Б., у делу стручне оцене понуда и доношења Одлуке о додели уговора бр. од 07.04.2011.године и обавезан наручилац Република Србија, Управа за заједничке послове републичких органа Београд да подносиоцу захтева „К. М.“ а.д. накнади трошкове поступка заштите права у укупном износу од динар, у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

У тужби, поднетој овом суду и на расправи, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због повреде правила поступка, и то одредбе члана 235. став 2. а у

вези члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да је у целини испунио конкурсни услов који се односи на то да понуђач мора доказати да му није изречена мера забране обављања делатности као и све остале услове и да је доставио потпуну и уредну понуду у остављеном року. Сматра да је тужени погрешно утврдио чињенично стање и погрешно протумачио садржину потврде Агенције за привредне регистре од 21.03.2014.године, коју је тужилац уз понуду доставио и да за било каквим тумачењем наведене потврде није било потребе, с обзиром да је у истој децидно наведено да код тог органа није регистровано да је тужиоцу изречена мера забране делатности која је на снази у време објављивања, односно слања позива за подношење понуда, односно на дан 20.03.2014.године и да је садржина потврде таква да покрива сва релевантна времена у којима не сме да буде на снази мера забране обављања делатности и дан објављивања позива за подношење понуда и дан слања тог позива и дане који су претходили дану издавања потврде. Није тачно да је наведена потврда требало да садржи тачан датум објављивања позива јер то није прописано Законом о јавним набавкама, односно чланом 75., ни чланом 21. Правилника о обавезним елементима конкурсне документације у поступцима јавних набавки и начину доказивања испуњености услова, а иста је издата у форми и садржини у којој се увек издаје за потребе учешћа у поступку јавних набавки. Стога није јасно из којих конкретно разлога је тужени закључио да тужилац наведеном потврдом није доказао да му сходно одредби члана 75. став 1. тачка 3. Закона о јавним набавкама и у време објављивања позива на порталу јавних набавки на дан 04.03.2014.године није била на снази мера забране обављања делатности. Даље наводи да у конкурсној документацији није захтевано да потврда гласи на датум 04.03.2014.године, те тужени орган не може ни очекивати нити захтевати такву потврду, јер како је услов у документацији гласио тако гласи и потврда, па тужилац поступањем у свему у складу са конкурсном документацијом не може трпети било какве штетне последице. Као доказ о испуњењу наведеног услова, тужилац је доставио више документације него што је потребно, наводећи да је поред потврде Агенције за привредне регистре доставио и уверење Привредног суда у К. VIII. Су. VIII бр.-..... од 03.04.2014.године и уверење Прекршајног суда у К. Одељење у В. Б. VIII. Су. бр. од 03.04.2014.године, која су такође јасна и истима се потврђује да до дана издавања тих уверења, тј. закључно са 03.04.2014.године, тужиоцу као правном лицу није изречена мера забране обављања делатности. Тужени орган није поступио у свему на начин прописан Законом о јавним набавкама истичући да је заинтересовано лице „К. М.“ ад доставио неодговарајући доказ, решење Агенције за привредне регистре БПН од 14.03.2014.године без икаквог потписа и печата доносиоца из кога при том произлази да није ни правноснажано, будући да је у истом наведено да је донето 14.03.2014.године достављено је наручиоцу заједно са другом документацијом 03.04.2014.године, а рок за жалбу против тог решења у трајању од 30 дана

истицао је тек 13.04.2014.године, па произлази да понуђач „К. М.“ а.д. није доставио обавезан извод из регистра надлежног органа, нити било какву потврду надлежног органа за регистрацију привредних субјеката, већ само некакво непотписано решење које при том није ни правноснажно нити представља било какво јавну исправу, па као такво не може заменити извод из надлежног регистра нити представља доказ о томе да је подносилац понуде „К. М.“ а.д. испунио услове уз члана 75. став 1. тачка 1. Закона о о јавним набавкама, који су садржани и у позиву за подношење понуде. Предложио је да суд тужбу уважи и реши управну ствар у спору пуне јурисдикције или оспорено решење поништи и предмет врати туженом органу на поновно одлучивање. Тражио је трошкове спора.

У образложеном одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења, наводећи да је донео закониту одлуку у овој управној ствари. Предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

У одговору на тужбу, заинтересовано лице „К. М.“ а.д. А. је тужбу оспорило, наводећи да је његов захтев за заштиту права био основан и да га је тужени правилно у складу да одредбама Закона о јавним набавкама усвојио, јер ни једним доказом наведеним у тужби тужилац није на ваљан начин оспорио исправност и законитост решења туженог органа. Напротив својим доказом у вези са потврдом Агенције за привредне регистре само је доказао да у потврди мора да буде наведен тачан датум објаве јавног позива како би се са сигурношћу утврдило да тог дана, а не било ког другог дана понуђачу није била на снази управна или судска мера забране обављања делатности. У вези са битним недостатком у садржају понуде тужиоца, овде заинтересовано лице је пре доношења Одлуке о додели уговора указало наручиоцу на недостатке, али је и поред тога донета одлука у корист тужиоца. Сматра да достављено објашњење Прекршајног суда и Привредног суда у нема утицаја на друкчију оцену туженог органа, јер је неспорно да је и оно издато са позивом на одредбе Закона о јавним набавкама који није на снази, а тужилац је својом паушалном и неоснованом аргументацијом о томе да овде заинтересовано лице није доставило валидан доказ о испуњености обавезних услова само показао да нема довољно и потребно познавање одредби Закона о јавним набавкама и да не прати праксу спровођења јавних набавки у Републици Србији. Из наведених разлога сматра да тужба није основана и да је тужени орган оспорено решење донео у складу са Законом о јавним набавкама и свим подзаконским актима.

Испитујући оспорени акт, у смислу члана 41. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. став 2. ЗУС-а, у присуству пуномоћника тужиоца, у одсутности уредно позваних туженог и заинтересованог лица, на којој су изведени докази увидом и читањем списка предмета органа, достављених уз одговор туженог на тужбу, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Према разлозима датим у образложењу оспореног решења, тужени орган је одлучујући о захтеву за заштиту права подносиоца захтева „К. М.“ а.д. из А., овде заинтересованог лица, одлучио као у диспозитиву оспореног решења налазећи да докази, којима тужилац, избрани понуђач, доказује испуњеност услова за учешће у поступку јавне набавке, наручиоца Управе за заједничке послове републичких органа Републике Србије, да му као понуђачу није изречена мера забране обављања делатности која је на снази у време објављивања позива за подношење понуда, садрже недостатке који су од утицаја на правилну оцену понуде и доношење Одлуке о додели уговора.

Ово са разлога што је увидом у понуду тужиоца, избраног понуђача, утврдио да је у истој као доказ о испуњености услова према конкурсној документацији, да понуђачу није изречена мера забране обављања делатности која је на снази у време објављивања позива за подношење понуда, достављена потврда АПР-а број од 21.03.2014.године у којој је између осталог наведено „да код овог органа није регистровано да је тужиоцу изречена мера забране обављања делатности која је на снази у време објављивања, односно слања позива за подношење понуда, односно на дан 20.03.2014.године“, уверење Привредног суда у К. Су.VIII од 03.04.2014.године у коме је наведено да „закључно са 03.04.2014.године није изречена судска мера забране обављања делатности“ и потврда Прекршајног суда у К. VIII Су. бр. од 03.04.2013.године у којој је наведено да тужиоцу „до дана издавања уверења, односно до 03.04.2014.године правноснажном пресудом тог суда није изречена мера забране обављања делатности: производња освежавајућих пића, минералне воде и остале флаширане воде“, којима, према њиховој садржини, тужилац није доказао да му сходно одредби члана 75. став 1. тачка 3. Закона о јавним набавкама у време објављивања позива на Порталу јавних набавки, на дан 04.03.2014.године није била на снази мера забране обављања делатности.

По оцени суда, а имајући у виду конкурсну документацију, разлоге дате у образложењу оспореног решења и пропис на који се позвао, правилно је тужени орган усвојио захтев за заштиту права „К. М.“ а.д., овде заинтересованог лица и одлучио као у диспозитиву оспореног решења од 08.05.2014.године. За своју одлуку је дао довољне разлоге које прихвата суд и правилно указао који би се доказ, као доказ о испуњености услова да понуђачу није изречена мера забране обављања делатности која је на снази у време објављивања позива за подношење понуде, навођењем његове садржине, могао прихватити као ваљан.

Суд је ценио наводе тужбе, којима се оспорава правилност оцене достављених доказа о испуњености услова из члана 75. став 1. Закона о јавним набавкама, али је нашао да се њима не доводи у сумњу законитост оспореног решења, јер је тужени орган у образложењу оспореног решења дао јасне разлоге у вези недостатака у садржини достављених доказа. Суд је посебно ценио наводе тужбе којима тужилаца наводи да тужени

орган није поступио у свему на начин прописан Законом о јавним набавкама истичући да је „К. М.“ а.д., овде заинтересовано лице, доставио неодговарајући доказ, односно да и он није доставио доказ о испуњености услова из члана 75. став 1. тачка 1. Закона о јавним набавкама, али је нашао да нису од утицаја на законитост оспореног решења, обзиром да је тужени орган у складу са чланом 157. одлучивао у границама поднетог захтева за заштиту права и изјаснио се о повредама наведеним од стране подносиоца захтева.

Са изнетих разлога, Управни суд је на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Тужилац је тражио трошкове управног спора, али обзиром да није успео у спору, суд је применом члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 151. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 09.10.2014.године, I-2 У 8152/14

Записничар
Биљана Стојановић,с.р.

Председник већа- судија
Љиљана Петровић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КЗ